

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 47. Sleidani obitus, finisque suæ Historiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

crum mæsto Monachorum cantu peragitur, ipse funeri superstes suo, spectabat in illo imaginario munere veras suorum lacrimas: audiebat exequiale carmen, placidam ipsi requiem beatas inter sedes implorantium, eademque ipse sibi suffragia psallentibus immixtus exposcebat. Demum humi prostratus nigro panno obvolvebatur. Hoc spectaculo rursus ex adstantium oculis lacrimæ ubertim profluebant, atque pro ejus anima iidem omnino ritus, qui defunctis suæ sepulturæ relictis impendi solent, celebrabantur.

§. XLVII.

Sleidani obitus, finisque suæ Historiæ.

Hoc vitæ genere, quod Carolus V. Imperator pie incœperat, descripto Joannes Sleidanus finem imposuit viginti sex libris Historiæ suæ, quam sub hoc titulo: *Commentarii de statu Religionis, & Reipublicæ eidem Cæsari nuncupaverat.* Perperam nonnulli exactam hujus Scriptoris fidem deprædicant, cum tamen cæco prorsus studio abreptus nequiter Protestantes dilaudare, atque in eorum favorem ubique fidem suam venalem exponere deprehendatur. Videtur quoque, quod nonnisi invitus, ac parce admodum Caroli V.

Sæc. XVI.
A.C. 1556.

*Thuan. l. 17.
Spond. annual. hoc ann. n. 8.
Crusius annual. Suevic. part. I. l. 11. cap. 24.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1556.

roli V. virtutes commendet: imo magis adhuc mirum est, quod Franciscum I. benigniori haud calamo, quam Carolum infecutus fuerit, cum tamen ab hoc Galliarum Rege annua centum aureorum pensione honoratus fuisset: de cetero eleganti, ac jucundo utitur sermone, ac stylo. Porro illi, qui mortuo Sleidano alteram hujus Historiæ editionem concinnabant, cuncta in Catholicorum favorem scripta deleverunt, quamvis ipsemet Sleidanus horum veritatem dissimulare, vel maligno silentio suppressere ausus haud fuerit: dolosa autem hæc Protestantium malitia facile detegi poterit, si prima editio Anno millesimo quingentesimo quinquagesimo tertio facta cum altera, quæ Anno supra millesimum quingentesimo quinquagesimo sexto facta est, conferatur. Præterea illi, qui in hoc Scriptore perversum partium studium carpunt, in hujus censuræ veritatem allegant Caroli V. Cæsaris effatum testantis, quod in rebus hunc Cæsarem concernentibus plura protulerit mendacia. Non desunt tamen alii, qui affirmare audent, quod idem Imperator Sleidanum tanquam exactum, & integræ fidei Historicum laudaverit, atque illius libros non minori cum voluptate, quam Phi-

Philippi Comminæi commentarios per-
volverit. (*)

Sæcul. XVI.
A C. 1556.

Ee 3

Cete-

(*) Henricus Schyz in suo commentario critico haud immerito Sleidanum vocat Scriptorem in *suis elegantissimis mendacem, ac Historiam, & veritatis corruptorem*, ipse certe, inquit ille, mendacia laudat, aut Imperium prodit, Sleidanum qui laudat: quam enim mendax sit Sleidanus, quam vanus, quam projecte impudens in iis depravandis, quæ totus mundus aliter, ac ipse narrat, gesta esse novit, non fugit illos, qui Sleidani commentarios commentis plenos lectitarunt; nec fugit Carolum V. Imperatorem, qui cum Sleidani commentarios vel legeret, vel legi audiret, hunc plausum dabat: MENTITUR NEBULO, MENTITUR NEBULO. Ita Gretferus Tom. X. Operum in Apologia adversus Misenum lib. 2. c. 5. pag. 115. ubi simul copiose, atque ex ipsis legibus publicis ostendit, quam nulla acatholicis tribuenda sit fides, cum vel contra Sedem Apostolicam in genere, vel contra peculiarem quemdam Pontificem scribunt. Joannes Baptista Gallus IC. cap. 2. in Annotationibus ad Thuani historiam hæc de Sleidano inseruit: Joannes Sleidanus, Calvinista, mendaciorum loquacissimus, Historiam scripsit Thuanicæ simillimam, quin etiam cum Comminæi Historiam donaret Latinitate, ea plagiarius impudens subtraxit omnia, quæ Catho-

tholi-

Sæc XVI.
A. C. 1556.

Ceterum hic Scriptor post Cæsaris abdicationem haud diu vita superstes erat; quippe hoc Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto, & ætatis suæ quinquagesimo primo

ex-

tholicam pietatem sapiebant. Et tamen Thuanus, aut imprudens (quod vix credo) aut favens improbitati hominis eum vocat diligentissimum rerum Gallicarum observatorem, & negat a Catholica Religione fuisse alienum, quem alienissimum fuisse omnes sciunt; nisi forte Catholicæ nomine Calvinisticam intelligat Thuanus. Porro undecim falsitatum milia in Sleidani Commentariis detexisse scribitur Bartholomæus latomus; quo quidem de numero etsi disceptare hic nolim, quam plurimis tamen qua fraudibus, qua mendaciis, & calumniis eam Historiam esse refertam, omnino exploratissimum est. Legatur e Gallis Fontanus, ex Germanis Surius, quorum alter in Commentario brevi rerum in orbe gestarum ab Anno 1500. ad Annum 1574. veteratorias Sleidani artes, & fabulamenta multoties coram exposuit, tanto utique fide dignior præ recentioribus Sleidani Patronis, quanto notior Surio fuit Sleidanus, quia contemporaneus. Addatur P. Schwarz, l. c. a p. 229. ad p. 246. Spondanus T. III. Annal. ad Annum. 1517. n. 6. An. 1535. n. II. An. 1537. n. 8. II. 14. An. 1541. n. I. An. 1542. n. 4. An. 1543. n. 5.

Ann.

exeunte Mense Octobri Argentinæ peste Sæcul. XVI.
 absumptus obiit. Natus is erat ad ini- A C 1556.
 tium anni millesimi quingentesimi sexti

Sleidæ quodam prope Coloniam vico
 E e 4 ex

An. 1545. n. 7. An. 1546. n. 3. An. 1549. n. 12.
 An. 1552. n. 5. An. 1553. n. 9. 13. An. 1556.
 n. 8. Possévinus in Biblioth: selecta de ra-
 tione Studiorum lib. 16. cap. 6. p. m. 404. Pal-
 lavicinus in Hist. Conc. Trid. Tom. 1. in Ap-
 paratu prævio cap. 4. n. 1. & 2. Denique im-
 pudenter hæreticorum libris in sua con-
 farcinanda historia usum fuisse Sleidanum ait
 Raynaldus Tom. 21. Annalium ad Annum 1549.
 n. 23. quare jam de sui temporis Catholicis Su-
 rius l. c. ad Annum 1517. p. m. 90. non im-
 merito hisce verbis conquestus legitur: Mi-
 rum certe est, plerosque etiam Catholicos us-
 que adeo SLEIDANI LECTIONE delectari;
 sed quia volumus passim omnia suspectæ fidei
 hominum Scripta legere, & videmur nobis
 ea esse iudicii acrimonia, & maturitate, ut
 facile de quibuslibet statuere possimus, falsa-
 que a veris internoscere, idèo tam multi adeo
 leviter, & pueriliter in foedos errores pro-
 labimur, quorum merito pudere possit non
 modo graves viros, sed etiam decrepitas
 anus, & deliros Senes. Et tamen interim
 videmur nobis in luce Evangelii versari, plus
 videre, quam viderint Majores nostri, a quo-
 rum nos gravitate, prudentia, constantia,
 lon-

Sæcul. XVI.
A C. 1556

ex genere adeo obscuro, ut non modo Patris ejus nomen, (*) sed ipsa etiam caussa ignoretur, ob quam a natalis sui soli nomine Sleidanus vocari voluerit. Hic idem Anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo decimo septimo nonnisi duodecim annos natus in Franciam venit, atque in Belajorum familia toto adolescentiæ tempore versatus tribus illustribus hujus Familiæ Fratribus Langæo, Joanni Cardinali, & Martino Beliduci famulatum præstitit, eorumque libros ad Gymnasium deferendo interveniit, & quamvis unacum illis studiorum curriculum emensus esset, infirma tamen valetudine præpeditus eos in suis Legationibus comitari haud poterat, quinimo nequidem in Gallias secedere tutum erat, eoquod omnes de Lutheri erroribus suspecti ad supplicia traherentur, quapropter in Germaniam aufugere compulsus Argentinam eo tempore jam-

longissime distamus, & plerumque temulentæ mulierculæ, & ex infima plebis fæce stolidissimi, ac stupidissimi blaterones Scripturas divinas egregie crepitant, eas se quovis Theologo rectius intelligere procaciter jactant &c. Rejectus est Sleidanus una cum libris suis inter primæ classis heterodoxos Auctores.

(*) Nec id mirum, eoquod teste Henrico Schüz l. c. *natalibus spurius esset.*

jamjam Zwinglii secta infectam venit, ubi Sleidanus eodem hæresis veneno imbutus Sturmium amicum suum reperit, qui eidem non modo in elucubrandâ sua historia egregiam navabat operam, sed etiam pingue stipendium procurabat. Injungebatur eidem Anno Christi millesimo quingentesimo quadragésimo quinto a Protestantibus legatio ad Angliæ Regem, pariterque ad Synodum Tridentinam decernebatur, ut alibi meminimus. Præterea magnum quidem sibi nomen apud suos comparabat, cum autem Zwinglii hæresin non nisi Argentinensibus complacendi studio profiteretur, hinc ad eorum exemplum eadem facilitate Lutheri sectam, cui etiam immortalis est, amplectebatur. Præter suos commentarios latine reddidit Claudii Seyffelii Historiam *de Gallorum Republica, ac Regum obligationibus*, nec minus in compendium redigit, atque in latinum sermonem transtulit Froissarti Historiam, & Platonis librum de Republica, & legibus. Denique posteris reliquit aliud opusculum de quatuor Monarchiis scilicet Babylonica, Persica, Græca, & Romana.

§. XLVIII,

Joannis Poggii Cardinalis obitus.

E e 5

Hoc